

החפץ חיים זי"ע, הקשה פעם להרה"ק בעל האמרי אמת מגור זי"ע בפסוק אחרי ה' אלוקיכם תלכו, שמצינו בחז"ל (ב"ר פר' מ"ד), אחר סמוך, אחרי מופלג, והרי צריכים להיות סמוך וקרוב לה' ולא מופלג ורחוק, ולמה כתוב כאן אחרי ה' אלוקיכם תלכו.

תירץ לו הרבי מגור זי"ע עפ"י דרך החסידות שאם האדם מדמה בעצמו שהוא קרוב אל ה' אזי הוא רחוק, ואם חושב שהוא רחוק אזי הוא באמת קרוב ודפח"ח.

הדברים ידועים, אך אני שמעתי מכו"ר בעל הבית ישראל זצ"ל בעת ביקורו את הרה"ק האדמו"ר מצאנז קלויזנבורג זי"ע בקרית צאנז נתניה, והייתי נוכח שם.

הרה"ק מצאנז קלויזנבורג הוסיף לומר: שבאמת כל פעם שמתקרבים במדריגה אליו ית"ש, רואים יותר ויותר שעדיין רחוקים.

הרה"ק בעל הבית ישראל מגור זצ"ל

שמעתי מח"א שבהיותו בפעם הראשונה בקודש אצל הבית ישראל מגור זצוק"ל, הביט עליו בעיניים פקוחות שלו, מכף רגל ועד ראש, וסקר במבטו את לבושו באיצטלא דרבנן בשב"ק, כובע ישועה בראשו, (עטרת שטריימל) וגרביים לבנים, וכו'.

נענה אליו בלשון שאלה: תוכו כברו?, ותיבות הללו חלחלו בנפשו והשפיעה השפעה נוראה לכלכל עניניו, להתאים תוכו לברו.

האדמו"ר הבית ישראל מגור זצ"ל, עבד על חבורת אנשים חטאים להחזירם לתשובה, והם סירבו, באומרם כי הרבו כבר מלחטוא, ואין רואים תועלת בתשובתם, שינצלו מכל אשר כבר עברו.

הבטיח להם הבית ישראל זצ"ל, שהוא מקבל על עצמם העבר שלהם, בלבד שיקבלו עליהם מכאן ולהבא, ליישר דרכיהם. ונענו לו.

יודעי דבר אמרו, שיסוריהם שלהם, נתייסר בו הבית ישראל זצ"ל, בשנותיו האחרונים, לאחר שכבר היה חולה בנוש איזו שנים מקודם. וחי עוד איזו שנים ביסורים מרים, עד עלותו לגנוי מרומים ביום ב' אדר תשל"ז, זי"ע ועכ"י.

(שמעתי מר"מ קראוס מירושת"ו)

סיפר אחד ממקורבי האדמו"ר הבית ישראל מגור זצ"ל, שכידוע ניהל עדתו הקדושה במדת הגבורה.

פעם סיפר שבילדותו ראה אביו בעל האמרי אמת זצ"ל, איך שהוא ואחיו בעל הלב שמחה זצ"ל מכים זה את זה כדרך הילדים. גער בהם אביו, והזכיר מאמרי חכז"ל על המרים יד על חבירו. מאז קשר את ידיו שאי אפשר לו להרים יד על ישראל.

ובאותו מעמד גופא שסיפר זאת סטר לאחד על לחיו. הרי שידי צדיק כשעוסק לעשות המתקה, אין אלו הידים ח"ו ידי עשו.

סיפר אחד ממקורבי האדמו"ר הבית ישראל מגור זצ"ל שראה פעם שהבית ישראל זצ"ל, רצה לסטור לחי לאחד. הלה

נתבהל ונמשך לאחוריו, והרבי לא הצליח לסטרו. הבית ישראל
זצ"ל אמר אח"כ שאבד מה שהיה יכול להרויח על ידי הסטירה.

שמעתי מהג"ר פנחס זעליג שטערן, הרב מסערענטש: שהיה
פעם בכותל-המערבי (לא בררתי אצלו, אם קודם שנת תש"ח
או אחר תשכ"ז), ופגשו הבית ישראל מגור זצ"ל, ומצאו
שהתפלל תפלתו, נתן לו שלום והחזיר לו שלום.

שאלו הבית ישראל זצ"ל, אם למד גמרא קודם התפלה.
השיבו הרב מסערענטש, טוב כוונתם, כי למדתי היום קודם
התפלה, הגמ' בברכות מנהג חסידים הראשונים, לכוון שעה
אחת קודם התפלה ואחר התפלה, וכדי שיכוונו לבם למקום.

ובשעת הלימוד הרהרתי בדעתי, איך נוכל אנשים פשוטים
כמונו, לכוון כוונות הראויות המשתייכות לחסידים ראשונים.
וישבתי בעצמי, שעל ידי לימוד גמרא קודם התפלה ואחר
התפלה, הרי כל התנאים והאמורים שנזכרו, בגמרא, הם יעמדו
לימיני לכוונת התפלה.

בעל הבית ישראל זצ"ל, העלה שחוק קל על פניו הק', לסימן
הנאה מדבריו.

(לפי הנראה לי, נכנסה במחשבת הרב מסערענטש כח הבית
ישראל זצ"ל, כמבואר בספה"ק שמחשבות טהורות באות לבנ"י
דרך שביל הצדיק).

הרה"ק רבי חנוך העניך לעווין מבענדין זצ"ל

הגה"ק מבענדין (רח"ה הכהן לעווין) זצ"ל, אמר לאחד מתלמידיו בעת שנתמנה לרב העיר. שידע שרב העיר, הוא כמו שעון העיר, שכל בני העיר מביטים עליו ומתנהגים על ידו.

אמנם, אין לתלותו במקום נמוך, שכל עובר ושב יוכל להניעו כפי רצונו, וגם לא למעלה ביותר שיהיה קשה להביט עליו, כי אם באמצע מגדל העיר.

הנמשל הוא, שלא ישמע ויטה אוזן לעשות לכל מי שיסבבו. גם לא יהיה נעלה ומופרש מהם ביותר, שאז יאמרו כי גבוה הוא ואין יורד ומבין כלום לצורכיהם, כי אם באופן בינוני.

אוצר החכמה

הרה"ק רבי שמחה בונם הלב שמחה מגור זצ"ל

בהיותי פעם בט"ו בשבט בביקור אצל ה"ל ב"ש שמחה" מגור זצ"ל. אמרתי לפניו מ"ש בשפתי מהר"ש למו"ז הגזצ"ל, פר"י גם הג' אותיות, מספר רצ"ג, בגימט' רפוא"ה עם הכולל.

ואמר לי, על הקושיא שבכתוב, כל המחלה אשר שמתתי במצרים לא אשים עליך כי אני ה' רופאריך. הרי עם הקב"ה לא ישים המכה, למה צריכים לרפואה.

(וידועים דברי המגיד מדובנא ז"ל עפ"י משל כדרכו בקודש. כי יש שני מיני רופאים, רופא ביתי שמקבל שכרו קבוע לשבוע או לחודש או לשנה. ולו אין נגיעה שיצטרכו לו. אמנם הבורא ית"ש כביכול הוא כרופא שאינו מעוניין לשירותי החולה, רופא כזה אין לחשוד, שישים חולי, בכדי שיצטרכו אליו, ויתרבה הונו).